

ninger i Byggefriheden paa Landet end hjemlet ved Loven af 1894, idet en Fravigelse fra Reglerne i Bygningslovene for Frederiksberg og Købstæderne i den nævnte Retning ikke er nødvendig af stedlige Hensyn. — Der har dog ikke hidtil vist sig større Géne ved denne Ordning, men efterhaanden som det findes paakrævet, at Bygningsreglementerne for Landdistrikter gøres mere og mere detaillerede, viser Ulemperne ved den gældende Ordning sig større og større.

I nyere Reglementer ønskes saaledes ofte optaget Regler om Murtykkelse i Husets forskellige Etager, hvilken varierer efter dets Højde. Naar den byggende nu efter de gældende Bestemmelser har Ret til at bygge i 5 Etager, vil det — saafremt man overhovedet skal give Regler om Murtykkelse — være nødvendigt at fastsætte denne for et Hus i 5 Etages Højde, og man vil herved komme til at give Anvisning paa en Bebyggelse, der i mange Tilfælde vil virke meget uheldig. Det samme gælder i andre Retninger, f. Eks. hvor Sogneraadet ønsker, at det skal være for-

budt at indrette Beboelse i Kælderrum eller at bygge i Skellinien til Naboen, hvad der er tilladt efter Bygningslovene for Frederiksberg og Købstæderne, eller hvor det ønskes fastsat, at kun saadanne Rum maa benyttes til Natteophold, hvor der findes Ildsted, hvilket ikke er nødvendigt efter de nævnte Bygningslove.

For at kunne undgaa saadanne Ulemper og for at kunne tage mere Hensyn til de stedlige Forhold paa Landet, der naturligvis varierer efter som Sagen angaar Stationsbyer med tæt Bebyggelse eller Bebyggelse paa Landet med mere spredt Bebyggelse, har man i det foreliggende Forslag foreslaaet, at Ordet „nødvendige“ i § 1 i Loven af 5. December 1894 ombyttes med „tilraadelige“. Man mener herved at opnaa Hjemmel til i passende Udstrækning at kunne tage Hensyn til de vedkommende kommunale Myndigheders berettigede Ønsker om Forandringer i Bygningslovene i de ovenfor angivne og andre lignende Henseender, for saa vidt angaar Bebyggelsen paa Landet.